

LUONNON VOIMAIN KÄYTTÖ JA NIIDEN YHTEISKUNNALLINEN VAIKUTUS.

MATERIALISMIN idealistuttajat syyttävät niitä, jotka laskevat yhteiskunnallisen kehityksen materialististen lakien mukaan, materialismin yksinkertaistuttajiksi. Hyvin sievä nimitys, jonka varjossa yritetään kuvata ihmisen idealinen pyrkimys huomattavaksi yhteiskunnallisten muutosten aikaansaajaksi. He kysyvät: eikö ihmisten pyrkimys ole aina päästä parempaan ja saada huomattavia muutoksia aikaan? Me voimme vastata myöntävästi kysymykseen, vaan sitenkään ei ole vielä mitään millä laskelmia tehtäisi; puuttuu laskuopissa tarvittavia tekijöitä. Ihmisen pyrkimyksellä parempaan täytyy olla materialistiset tekijät, jotka antavat aiheen pyrkimykselle. Ainoastaan näiden materialististen syiden tutkimisella voimme nähdä minkälaiset pyrkimykset perusteeltaan ihmisillä on, ja samalla tuntemaan miten voimakkaasti aineelliset tekijät hyödyttävät ihmiselämää, ja sen mukaan voimme laskea kuinka suuri tekijä pyrkimys itsessään on.

Maanviljelyshallinnon vuosikirja vuodelta 1919 osoittaa seuraavaa: (kysymyksessä on sähkön käyttö ja esimerkkinä on 67 maalaistaloutta, joiden keskimääräinen työnsäästäväisyys sähköä käyttämällä oli 20½ tuntia viikossa).

Keskinkertainen säästö

—”—	vointeossa	2-¾ tunt. viikossa
—”—	kerman eroittamis..	3,83 ” ”
—”—	lampp. savup. puhd.	4,46 ” ”
—”—	vaatteiden pesussa.	3,52 ” ”
—”—	silityksessä	2,76 ” ”
—”—	veden pumpp.	10,31 ” ”
—”—	muissa tehtäv.	6,32 ” ”

Ylläolevat otteet köhdistyvät ainoastaan sähkön käyttöön kotitaloudessa, mutta muilla aloilla se osoitaisi vielä huomattavampia tuloksia. Niinpä toisessa paikassa tiedotetaan samassa vuosikirjassa, että sähkö-lypsy-kone säästää \$50.00 kuukaudessa. Mitäs jos olisi "patterilla" käyvät sähköaurat ja muut liikuntovälineet, joiden etuisuus hevosten ja gasoliini-vetokoneiden tilalla taloudessa on silmin nähtävä? Kuinka suuri olisi työnsäästäväisyys silloin?

Maanviljelijät tietävät nämät suhteet varsin hyvin, sillä on komppaniota jotka tekevät liikettä tällä alalla, joten heidän liikealaansa kuuluu selityksen antaminen suullisesti sekä kirjallisesti; jos nimittäin luultaisiin että maanviljelijä ei sitä muuten käsittä. Koska idealistien mielestä ihmisillä on niin suuri pyrkimys parempaan, niin miksi ei ne sitten käytä näitä etuisuuksia yleisemmin? Johtuisiko se rakkaudesta pitkään työpäivään? Ei suinkaan, jos kerran ihmisellä on pyrkimys parempaan. Johtuisiko se sitten siitä, että näitä voimansaanti-

mahdollisuuksia ei ole? Tarkastelkaamme siis tätä puolta asiasta ja käyttäkäämme esimerkkinämme, meitä ympäröivää naapuriseutua.

Teimme pienoiskuvan kuinka sähkö edellyttäisi ihmiselämälle huojennusta. Miksi siis ei sitä enempi käytetä? Jokainen ken haluaa sähköä ja panee sähköhakemuksen, niin johdot asetetaan hyvin lyhyessä ajassa, tietysti ehdoilla. Kuitenkin vielä kaupungeissakin käytetään nokisia uuneja ja puita joiden käsittelyssä menee huomattavasti aikaa. Nykyään käytännössä olevat ja lisäyksillä varustetut sähköasemat näyttävät vastaavan ihmisten parempaan pyrkimystä. Pääomaa näihin laitoksiin on kiinnitetty huomattavasti ja monin paikoin voitot ovat maksaneet useamman kerran kiinnitetyn pääoman takaisin, vaan edelleen sille maksetaan osinkoja ja jos aineellisia lisäyksiä tehdään, niin liikettä vesitetään eli uusia osakkeita myydään, joille on saatava lisää voittoa. Koska kiinnitetty pääoma tuottaa voittoa sen nykyisessä muodossaan, niin pääoman omistajilla ei ole mitään halua alkaa ihmiselämälle tarvittavien jättiläismäisten laitosten rakentamiseen, niinkuin kommunistinen katsantokanta edellyttäisi.

Tiedossa olevat mahdollisuudet.

Jos "kysyntää" olisi tarpeeksi, niin ne voitaisiin täyttää erittäin helposti. Umatilla-koski Columbia joessa tuottaisi 500,000 hevosvoimaa sähköä, mahdollisesti enempikin, joka yksistään käyttäisi kaikki rautatieliikenteen Oregonin valtiossa. Mutta samasta joesta nykyisten laskelmien mukaan voitaisiin tehdä kolme samanlaista voima-asemaa ja sitenkään ei vielä lievemmin virtaavat paikat tulisi käytettyä, joista suurilla vesipyörillä saataisiin voimaa säilytys-asemia varten. Näiltä asemilta saataisiin muutakin. Niihin kokoontuvalla vedellä voitaisiin kastella satojatuhansia eekkeriä viljelysalueita. Tästä selvemman kuvan antaa aijottu Columbia jokilaakson kastelulaitos, josta on maan kuuluisimmat insinöörit antaneet lausunnon, että joko painovedellä, eli patoamalla koskeen, siitä saadulla vesivoimalla voitaisiin kastella lähes kaksi miljoonaa eekkeriä maata, josta muodostuisi viljavin alue auringon alla. Sitä ei ainoastaan voitaisi kastella, mutta se samalla kyettäisiin sähköistämään, jonka avulla ihmiselämä huojentuisi huomattavasti, vaan kuitenkin ei sitä tehdä. Olemme osoittaneet ihmiselämää hyödyttävät edellytykset, mitä edistys voisi tuoda ja samalla olemme osoittaneet luonnon antamat edellytykset, jonka avulla voimme nähdä, että sellainen olisi mahdollista.

Mutta mitkä ovat esteet?

Pääoman perusteilla toimivat liikkeet laajentavat rakennetaan ainoastaan sikäli, kun ne huomaavat

sen voittoa tuottavaksi, eli siten säilyttääkseen asemansa. Tässä käytämme maanviljelijöistä muodostunutta ryhmää esimerkkinä, jotka ottavat uusia työtä säästäviä koneita ainoastaan sikäli, kun ne tuottavat heille voittoa, eli sikäli kun he kykeneisivät niitä saamaan, menettämättä omistusoikeuttaan. Olettakaamme että Columbiaan rakennettaisiin kolme voima-asemaa, joista saatava voimamäärä nousisi puoleentoista miljoonaan H. V. ja samalla jokainen asema kastelisi 500,000 eekkeriä, siis yhteensä 1,500,000 eekkeriä. Yhdistämällä tämä laskelma niinkutsutun "Columbia basi"-rakenteen kanssa, niin nousisi sähkötetty ja lisäkastelu-alue 3,500,000 eekkerillä. Sikäli kun kuolleen rautatietirehtöörin J. Hillin laskelmissa on perää, niin kasvaisi nämät alueet nelinkertaisen sadon luonnollisen sateen kastelemaan maahan verraten. Näistä laitoksista liikenisi vielä voimaa yli Oregonin tarpeen, käyttämään Washingtonin teollisuuksia. (Huomaa tässä on ainoastaan osa Columbiaa ja yksi sen sivuhaara lasketuna). Tämä kalkki olisi lisäys nykyiseen hyvinvointiin ja huojentaisi meidän elämäämme sanoin kuvaamattomassa määrässä. Mutta se vaatii paljon pääomaa, vaikkakaan vaatimus ei kuitenkaan olisi suurempi kuin Panama-kanaalin ja se alkaisi hetimiten tuottamaan vastiketta. (Vaikka emme nyt juuri saa arviolaskelmia käsille). Kuitenkin me tästä näemme, että tehtävä voitaisiin suorittaa ja teknillisissä piireissä tiedetään, että se voidaan suorittaa.

Tarvittava pääoma ei ole niiden käsissä, joiden elämä se huojentaisi. Ja ne, jotka sitä pääomaa kontroleeraavat, laskevat, että voisiko siihen sijoittamalla saada voittoa, lisää pääomaa. Mitkä mahdollisuudet siihen on? He katsovat kuinka paljon olisi kysyntää niillä tuotteilla kaupassa, mitä näihin laitoksiin kiinnitetyn pääoman avulla kyettäisiin tuottamaan.

Sodan aikana silloisilla laitteilla kyettiin tuottamaan kolmenkertaisesti "kotimainen tarve" ja nykyään suhde lienee hyvin lähelle sama; mutta parin vuoden perästä huoonee uudenlaisen kysynnän kannalta katsottuna. Puhuessaan Euroopan markkinatilanteesta, entinen Illinoisin kuvernööri sanoo: Jos tämä jatkuu, niin 30 pros. "meidän" vehnäviljoista jää käyttämättömiksi; 20 pros. maissi alueista lakkaa tuottamasta maissia, sillä ei ole kysyntää ulkomailla; 50 pros. puuvilla alueista tulee autioksi saman syyn tähden.

Entäs kotimainen kysyntä, eikö se edellyttäisi jättäjäismällisen kehityksen eteenpäin viemistä. Nykyisen vallasse olevan luckan etulakien alaisena se tulee tapahtumaan hitaasti tästä lähtien, sikäli kun kotimainen kysyntä on kysymyksessä. Yksi esimerkki lienee tässä kylliksi. Meillä on kaikilla vielä tuoreessa muistissa juuri kierrellyt uutinen, kuinka Dakotan maanviljelijä sai vaunu lastillisesta perunoita \$1.30. Tuotanto on siis kotimaista kysyntää, OSTOKYKYÄ suurempi ja siksi pää-oma on varovainen tehdessään sijoituksia. Koska maan-

viljelijä saa \$1.30 vaununlastista perunoita, niin mitkä mahdollisuudet hänellä on tyydyttää niitä kauniita pyrkimyksiä joista ylempänä mainittiin ja kuinka paljon ne pyrkimykset vaikuttavat yhteiskunnallisiin uudistuksiin? Rikkauslähteistä, joista ylempänä mainittiin, voitaisiin tuottaa juuri yllämainitunlaisia tuotteita rajattomat määrät. Me voimme jonkun aikaa mennä ja mahdollisesti edistyäkin tehdastuotteiden kaupalla, mutta vaan väliaikaisesti. (Silloin kun tilanne asettaa tuottajat kontroleeraajiksi, niin tässä on pieni viittaus mistä me lähemmä ja tälle pääoma jo tekee alkuvalmisteluja; kasvattaa siis uuden yhteiskunnan aineellisia teki-joita.)

Eikö ihmisen hyvä pyrkimys voi mitään tehdä?

Olemme tähän saakka käsitelleet asemaa pääoman aineellisen hyödyn kannalta, jonka alaisena tekniikka on kehitetty joka vuorostaan työntää pääomaa eteenpäin, niin kauas kun se kontroleeraajain etujen mukaan voi mennä. Sitten kun tekniikka lakkaa hyödyttämästä pääomaa, niin se menee eteenpäin kuitenkin ja edessämme on sekava ajanjakso. Ollessamme ihmisiä ja tietäessämme edistyksen kulkevan tuottavain ihmisten käätten kautta, niin meidän osuutemme tässä sarjassa pitäisi saada selväksi.

Työläinen saa työvoimastaan sen markkinahinnan, (yksityiskohdissaan enempi eli vähempi) ja ainoastaan sen. Jos voitaisiin opettaa, eli palkkatyöläiset järjestää siten, että he kohottaisivat keskinkertaista elintasoaan jatkuvasti ylemmäksi, niin heidän työvoimansa olisi kalliimpaa ja heidän osuutensa tuotteista tulisi olemaan suurempi ja pääoman osuus pienempi.

Näin nykyisten muutosten aikana ja tekniikan edistyessä, tulee palkkatyöväestön pyrkiä yhä enemmän korottamaan elämän tasoaan. Mitä korkeampi on työväenluokan elämän taso, sitä suuremman osuuden palkkatyöväestö silloin tuottamistaan tuotteista saa omaksi hyväkseen. Palkkataksan nousminen on silloin itsessään välttämätön. Tämä itsessään johtaa lopulta siihen, että palkkatyöväestö kykenee myöskin tuotantonsa mukaisesti järjestymään, saa yhteiskunnallisesti välttämättömyytensä mukaisen voiman ja sitä mukaan kapitalismin voima heikenee. Tällä kehityksenkin tiellä joudumme lopulta siihen, että palkkatyöväestö astuu kapitalistisen yhteiskunnan pesänselvittäjäksi.

Onko tämä materialismin yksinkertaistuttamista? Jos se sitä on niin otamme syytöksen vastaan ja säilytämme sen. Meidän käsityksemme mukaan ihmisiä voidaan opettaa tehoisesti, ainoastaan aineellisten etulakien valossa ja niiden alaisena. Koska syyttäjät ovat poliittisia liehakoitsijoita, niin heidän tarkoituksperänsä voidaan ehkä helpommin ymmärtää, käyttämällä heistä erään virkaveljensä tulkintaa; Amerikkaa ja Europpaa ovat politiikoitsijat ohjailleet liian kauan, sillä politiikoitsija on aina ensikädessä kiintynyt omien etujen edistämiseen. Aika on tullut vainoilla ja tehtaissa rikkautta luovan

palkkatyöväen ottaa määräämisvalta omiin käsiinsä.

Palkkatyöväestön kasvattaminen edellyttää saavutettavissa olevien aineellisten mahdollisuuksien esille tuomista ja niiden ymmärrettäväksi tekemistä, siinä valossa minkä aineellisen hyödyn ne saavutukset meille tuottaisivat. Mutta saavuttaaksemme tuloksia, on meidän järjestyttävä luokkana luokkasuhteiden määräämien lakien mukaan ja niiden alaisena, sekä pyrittävä kohottamaan elintasoamme yhteisin voimin, sillä mitä enempi saamme niin sitä

vähemmän jää tuotteitamme riistäjille. Vaikka joskus joudumme otteessa häviölle, niin taistelemalla tuuma tuumalta, voimme vähän kerrallaan päästä eteenpäin. Tämä kamppailu vihdoin johtaa siihen, että tulee kysymyksen kuka on kelvollinen tuotannollisessa kaaoksessa tilanteen määrääjäksi nousemaan ja vielä läheisemmin meille tulee eteen: olemmeko kykenevät selvittämään kapitalismin aikaansaaman konkurssipesän meille itsellemme edullisesti.

D. K.

MONINAAMAILLE.

(REFORMI-EHDOTUS.)

*Kyllä näkee ett' Luoja ihmistä luodessaan
on käyttänyt moninais-kaavaa —
Kun ihan ilman poikkeusta
heill' on niin monta naamaa.*

*Olen tarkastellut tuhansittain
noita kuvia Kaikkivaltiaan,
Heillä on sydän sysimusta
— valkoinen vaan naamaltaan.*

*On pinta puhdas — puuderoitu
ja kitattukin kuopat lie —?
Ett' enkeliks' luulisi Edenin,
niin on kaunis — tottavi!*

*Mutta silmistä — siehun peileistä,
saa nähdä kuvan kumman.
Siellä sarvipäitä samoavan
saa nähdä suuren summan.*

*Kas tuossa on herroja — hienoja —
nyt tarkastamme heitä;
Ja pian tulemme huomaamaan
että pilanaan pitää he meitä.*

*Heillä on toimia tuhansin,
he puree, nuolee ja kiittää.
Siinä ammatissa — arvaattehan —
yks' naama! — mihin se vois' riittää?*

*Olen toimitustuoleilta tavannut
joilla on naamoja sata;
He ovat pieniä poliitikkoja,
ja ainakin itse mielestään "jonkunlainen haka".*

*He tekevät mitä heidän käsketään,
vaikka piruja maalaavat seiniin.
Ja kaikkea mitä milloinkin
heille heijastaa — politiikan peiliin.*

*Mä monasti olen miettinyt
tätä tuhmaa maailman menoa.
Ja tuloksehen tullut oon
että esitän naama-veroa.*

*Tää keino eik' ois' mainio —?
Ja tuloja se myöskin tuottaa,
ja kaikkiin kansakerroksiin
voisi paremmin sitten luottaa.*

*Tuon veronkannon aloittaa
voisi vaikka, kaksinaamaisista.
Sitt' ylentää yhä asteettain
ain' siitä seuraavista.*

*Niin että, te politiikan pelaajat,
saatte reformia tätä nyt ajaa.
Eikä aiheita silloin etsiä tarte
tuollapuolen rajaa —.*

*Tään runon oon rustannut
mä pelkästä rakkaudesta;
muuten reformeja muita "runnaamaan"
en alkais' mä tuhannesta.*

Burnfield.